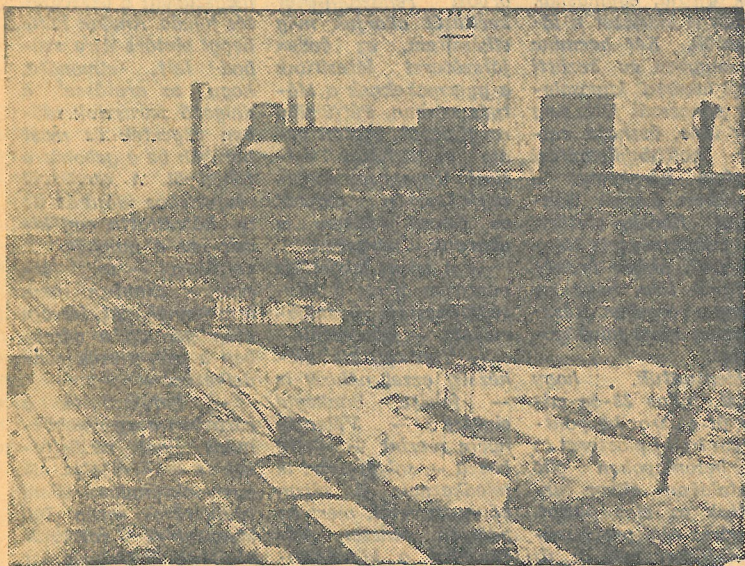

25 éve termel a péti gyár

A péti gyár látkepe

Üzemünk építését a 30-as években határozták el. Azideig hazánkban nitrogén-műtrágyagyár nem volt. A gyár felépítésének helye a Bakony-hegység alján elterülő sziklás, nádás pétfürdői pusztaságra esett azzal a céllal, hogy a várpalotai lignit biztosítja az alapanyagot. Az üzemet bel- és külföldi tőke segítségével építették. Az első alapítást 1931 június 12-én tették le a gázgyárnál. Az országban igen nagy esemény volt ez, az akkori nagy munkanélküliségben. Az ország minden részéből tördültek a munkások az építkezésre. A tőkések nagyon megválogatták a dolgozókat és csak jórészt azokat vették fel, akiknek valami protekciójuk, ismeretségük, vagy a Horthy-rendszerben „hőstettük” volt. Választék bőven akadt, hisz ezrével jelentkeztek a munkára éhes emberek, akik ebben az időben járták az országot, hogy valahol letelepedjenek, munkát kapjanak, esetleg hetenként egy-két napot dolgozhassanak. Egy évvel később, 1932-ben megkezdődött a részleges termelés az üzemen. A kapacitás a mostaninak csak a negyedrészé volt. A szepen rendbentartott üzemünket 1944-ben teljesen lebombázták.

1945-ben új élet kezdődött a Péti Nitrogénművekben is. A munkások érezték, hogy a gyár nem a tőkésé lesz, s a Magyar Kommunista Párt felhívására, minden ellenszolgáltatás nélkül hozzákezdtek a gyár újépítéséhez. A hároméves terv keretében most már másodszor újból felépült a Péti Nitrogénművek, s 1948-ban ismét felbúgtak az üzem hatalmas gépei, amely az életet jelent. Az ötéves terv keretében a nép állama tovább fejlesztette az üzemet. Új, modern műtrágyagyár épült, amely napi 40 vagon műtrágyát képes előállítani. Az üzem bővítésére államunk közel 320 millió forintot ruházott be. Az üzem bővítése mellett fejlődtek az egészségügyi, szociális és kulturális berendezések is.

Az üzemmel együtt számos dolgozó nőtt fel, így jelenleg üzemünknek 85 olyan dolgozója van, aki most ünnepli 25 éves jubileumát. Ezek mind résztvettek a gyár építkezésén és annak továbbfejlesztésén. A műszakiak között van olyan vezető mérnök, dr. Lengyel Lajos személyében, aki a 30-as évek nagy munkanélküliségében diplomával a kezében nem tudott munkát kapni és itt az üzemnél segédmunkásként, mint kubikos dolgozott a gyár építkezésén. Üzemünk dolgozóinak többsége megszerette a gyárat. Kész éjjel-nappal dolgozni azért, hogy a tervet teljesítsük.

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom 40. évfordulójára üzemünk dolgozói is elhatározták, hogy elérik és túlteljesítik az 1956 első három negyedévi átlagát. Erre a vállalást meg is tették. A munka eredménye már július hónapban megmutatkozott. A rekkenő hőségben — amire még nem volt példa üzemünk életében — rekordteljesítményt értünk el a termelésben. Ezt az eredményt a műszaki és fizikai dolgozók jó kollektív munkájának köszönhetjük.

Augusztus 20-án ünnepeljük a gyár beindulásának 25 éves évfordulóját. Az évforduló alkalmával szeretettel köszöntünk minden péti dolgozót, mindazokat, akik vállalták felvirágoztatásában közreműködtek. Fiatal munkatársaink pedig vegyenek példát a most jubilálókról és közelemből harcoljanak az üzem sikeréért.

Lukács László
ü. titkár.

Ferenc-bányának sem kell szegyenkeznie

Ferenc-bánya munkáját az elmúlt hónapban többnyire az jellemezte, hogy a dekád végére sikerült az elmaradást behozniuk. A hónap végére nemcsak behozták, hanem 681,4 tonnával túl is teljesítették. Az elmúlt 10 napban mindössze 2 nap volt, amikor a bánya 100 százalék alatt maradt. Jobb eredmény is lett volna, de az utolsó napon szinte egyszerre szaladt össze minden. Baleset, Skyp-állás és a szokatlanul nagyszámú igazolatlan hiányzás. Így ezen a napon csak 83,2 százalékot tudtak teljesíteni.

Létszámhiánnyal küzdenek

Az S. II. akciónak nincs sok dicsekednivalója, hisz július hónapban 1070,4 tonna adósságot szereztek. Egész hónapban akadályoztatva volt a munkájuk, de legfőbb gondjuk a természetes kiesett sok műszak. Körülbelül 100 dolgozót tesz ki ez a létszám. Állítólag minden nap akad 10—12 bányajáró, akikkel már rég be kellett volna tölteni a hiányzókat, ha 2—3 nap után nem hagynák ott a munkahelyeket. Így aztán a hó utolsó napjaiban bármilyen erőfeszítéseket is tettek, nem sikerült a nagyarányú lemaradást behozni, pedig az utolsó dekádra az volt a jellemző, hogy közel 110 százalékos tervteljesítéseket hozott naponta.

Az elfekvő anyagok nyomában

A November 7 Erőmű raktára minden tekintetben gazdag. Felesleges készletük durván számítva is meghaladja az egymillió 303 ezer forint értékét. Bármelyik üzem anyagbeszerzője találna neki megfelelő, de az üzletekben alig kapható alkatrészeket, vagy a Horthy-rendszerben „hőstettük” volt. Kétfajta csőperem 80, illetve 25 milliméteres átmérővel, mintegy 120,000 forint értékben. 1200 darab csapszeg csőtartó kengyelhez. Recés fémtömítés nyolc féle méretben, kb. 2000 darab. Kilenc vezetékes hangszóró is található. 103 nyomóventillátor lapát. Két hengerfejű Tátraplánhoz. 5720 idomok 12/24-es méret. 2000 darab téglac 25/1 méretben. Felesleges anyagként szerepel a különféle méretű samott idomtéglac közel 2000 darab.

Villamos alkatrészekben sem szegények az inotaiak. Hat automata kapcsoló 350 Voltos. 307 szalaggörgő szintén van raktáron, amit a bányászokban bizonyára lehetne hasznosítani. Azonkívül nagymennyiségben található hatlapfejű csavarokat, anyákat, félgömbfejű, süllyesztett fejű, hengervejű és lencsefejű csavarokat. Többféle méretű menetfúrot, egyszerűval mindent, amit egy anyagbeszerző szemé-szája megkíván.

CSILLAGHULLÁS

Írta: Hazai Sándor

2

A pártbizottságon az országos és a veszprémi eseményekről beszélgettek. Az a következtetést vonták le, hogy veszélyben van a proletárhatalom, a szocializmus építése. Szekeres éppen kapóra jött, jókor érkezett. Megbízta a munkaszakszabály megszervezésével, amely, ha kell, Veszprémbe is elmegy és megmutatja a rendbontóknak a párt, a szocializmus, a Szovjetuniónak a munkások szociális erjét.

Az egységet meg is szervezték, a munkások cselekvésére készen várták a fegyvert és a parancsot. A huszonötödikére virradó éjszaka meg is jött a parancs: Az egységre nincs szükség, fel kell oszlatni!

Szekeres úgy érezte magát, mintha arcul csapott volna. Munkás szíve, proletáris megérzése a bajt. Gondolkodni próbált, de nem ment. Gondolat- és érzésbeli zűrzavarárt még csak fokozta az a hír, hogy az uszításért letartóztatott Nagy György kiszabadult, tovább lát az emberek között, sztrájkot követel, s arról beszél, hogy ő Nagy Imre személyes küldötte, az Irószövetség tagja, akit éjtörnyjén dobtak a városba. Ő, mint ilyen, tudja, hogy nem szabad le szállni a bányákba, mert az egész országban hatalmas robbanások lesznek! Szekeres azt sem tudta megérteni, hogy az embereknek nem jut eszébe az, hogy tegnap, még mint bányász — úgy szónokolt Nagy, s ma már éjtörnyös, iró.

Huszonötödikén este hiába csendesedtek el az utcák, a pártbizottság épületében a pihenésnél fontosabb ügy tartotta vissza a vezető kommunisztákat.

Arról beszéltek, hogy mit kell nekik, vezetőknél cselekedniük a rend megőrzése érdekében. Egész nap a rádiót hallgatták, s megértették, hogy komolyabb dologról van szó, mint csupán a miniszterelnök személyének és a párt vezetőségének megváltozása! Ennek ellenére örültek, hogy városukban még semmi különös nem történt azon kívül, hogy egy-két Nagy György-jéle ember szónokolt. A termelés is tovább folyt.

A telefon állandóan csendes, alig lehetett szót érteni miatta. A kapott hírek félreérthetetlenül tudatták, hogy a budapesti és a veszprémi események hullánya egyre közelebb ér Várpalotához. Ezért agódtak. Pétről jelentették, hogy tüntetés folyik, fiatalok követelik a DISZ titkár eltávolítását. Egyesek azt tervezik közülük, hogy a városba jönnek tüntetni. Alig pár perccel később a veszprémi egyetemről kérék a párttitkár. Kertai Sándor ment a készülékhez. Valaki nagyhangú fenyegetőzés mellett két, állítólag Várpalotán kommunisták által meggyilkolt egyetemista holttestének kiadását követelte. Kertai felháborodottan utasította vissza az aljas rágalmat.

A telefonbeszélgetés után már nem volt kétség, hogy provokációval állnak szemben, amelynek fejleményei lesznek. Meg is állapodtak abban, hogy másnap délelőtt megbeszélésre hívják össze az üzemi párttitkárokat, s ugyanakkor mindent megtesznek azért, hogy a Pétről érkezett provokátor-csoportot kellő fogadtatásban részesítsék.

A megbeszélés után eltávolították, nyugtalanul tekintve a holnap elé.

Szekeres alezredes számára még nem ért véget az éjszaka. Amíg a beszélgetőket figyelte, lassan-lassan tisztázódott gondolatai. Tudta már, hogy jól érezték: veszélyben van a proletárdiktatúra.

Gondolataiból éles berregés ébresztette: Szekeres-hérvárról értesítették telefonon, hogy két tehergépkocsi haladt át a városban Budapest irányából fegyveres banditákkal, és a gépkocsi Várpalota felé tartanak.

Alig intézkedett kellő fogadtatásukra, újra telefonhoz hívták. A cseri katonai tábor ügyeletes tisztje jelentette, hogy fegyverrel lönek a táborra,

Levél Moszkvába

Kezves Csizmadia Elvtárs!

Üdvözlő soraitokat megkaptuk. Köszönjük. Örülünk, hogy jól érzitek magatokat. Szórazokozatok csak jól, erősítettek a más országok fiataljaival a barátságot. Mi ahogy megfogadtuk, helyetted is dolgozunk, s eredményeinket tudatjuk Veled.

A második heti távolléted ideje alatt, július 24—31-ig 1854 tonna szenet termelt a KISZ brigádunk. Csilleátlag fejteljesítményünk 12,6 csille, 2,5 csillével jobb, mint amennyit vállaltunk. Láthatod, hogy a részedet is kitermeltük. Ezzel az eredménnyel együtt júliusban 205 vagon szenet adtunk terven felül.

Ezzel bizonyítjuk be, hogy Veled vagyunk lélekben a világ ifjúságának nagy seregszemléjén.

Üdvözlötünket küldjük:

Moraszky Pál.

A szakoktatás tapasztalataiból

Szólni kellene róla, hisz ez egy állandó folyamat és végső soron azt mutatja meg, hogy semmi sem elég. A tudást a bányászok is szomjúhozzák, tanulni akarnak, még ha nehéz is, s teszik ezt azért, hogy jobb szakemberei legyenek a munkaterületüknek, hogy megtanulják a rájuk váró ezer veszedelmet, hogy szembe nézzenek vele, és azért is, hogy könnyebben végezzék nehéz munkájukat.

A szakoktatásról szeretnék néhány szót szólni. S azokról, amiket ez év során tartottak meg a tröszt bányái között. Előre bocsájtjuk, nem lesz szó technikumról, gépkezelői tanfolyamokról, kizárólag csak a vágárok, vagy vágároknak készülő dolgozók tanulmányairól.

Ezen év sem mondható eredménytelennek. Eddig befejeződött egy 60 személy részvételével folyt baleset-elhárítási tanfolyam. A cseri, valamint az Ernő-bányákon pedig vágárokat képeztek ki. Szükségét érezték a bányamentők számának kiegészítésének, ezért márciusban 19-en vizsgáztak. Most a Cser-bánya újabb 37, a Ferenc- és Ernő-bánya pedig most gondolkodik újabb bányamentő tanfolyam felállításáról. Ezenkívül süjtőléges vágári és baleset-elhárítási tanfolyamok zajlottak le a Ferenc-, valamint az S. II. akciónál. A külső üzemeknél volt még egy kazánfűtői és egy villanytelep kezelői tanfolyam, 12—20 hallgatóval. Tehát nem mondhatjuk azt, hogy semmit nem tettünk, csak éppen azt nem, hogy mindent megtettünk. A számok ugyan elképzátlanok, de ha jobban megvizsgáljuk, elárulják azt is, hogy a süjtőléges tanfolyamokat veszik a legkevésbé komolyan — mivel még különbözőbb baj nem fenyegette eddig bányászainkat. — Aztán beszél-

nek ezek arról is, hogy a sok új dolgozó ellenére csak a Cser- és az Ernő-bánya volt az, ahol vágártanfolyam beindítására gondoltak, pedig bizonyára sok gondal küzködnek másutt is. A tanítás, a dolgozókkal való törődés egyben a hely-, illetve munkaismeret jelentése, és a helyhez való kötést is.

Ez az egyik dolog, amit el akartunk mondani. A másik, a tanfolyamokkal való törődés kérdése egyben a legilletékesebbekhez: a tröszt vezetőihez szólnunk. A vágártanfolyam nem hoznak olyan eredményt, amit szeretnénk. Ennek oka, hogy a tanfolyamok látogatottsága — különösen a vidékről bejáró dolgozók részéről — sok kívánni valót hagy maga után. Nem is csoda. Lehetne azonban ezen segíteni, úgy, hogy a vidéki dolgozók körében otthonukban szerveznék meg a tanfolyamot, csak ehhez biztosítani kellene az előadó elszállítását. Úgy gondoljuk, érdemes lenne ezen elgondolkodni.

A másik dolog, amit szóvá szeretnénk tenni az, hogy a várpalotai mendence legnagyobb üzeméinél, a Ferenc- és Ernő-bányáknál nincs biztosítva tanterem. Mérépéig tanulni csak nyugodt környezetben lehet. A felsorolt néhány szám a tanfolyamokról és a tanulók számáról azt bizonyítja, hogy van akarat, csupán jobban szívnünk kellene viselni a szakoktatási tanfolyamok kérdését. Vajon nem magunknak használunk, ha minél több dolgozót felvilágosítunk a baleset-elhárítási lehetőségekről? Hisz ezen a területen sok tennivalónk van. Lehetőségünk van. Használjuk ki, éljük vele. Tánmaszkodjunk a tanfolyamokra és főleg legyünk igényesek az itt tanuló bányászokkal szemben.

Mostanában nem nyilvános szereplés tiváival. Így hát hogy beszégesünk kájkúri.

Megtudtuk, ha I ha nem is hangosk Annál is inkább í megtanulták, mit amikor a népront len úgy érezték: teendőjük. Igazán meg az asszonyok társadalmi életben veszély fenyegeté érzik és támoga ügyet, nevelik az Nem kevesebb, m Ez bizonyv, valljul de amint kiderült pesek ennek meg:

Az ellenforrada nónapi ünnepegykor talákoztunk jával. Ekkor harct lados anyákat az élet segítésére és tán anyáknapit őket, majd a gye megrendezésénél előkészületei nél. vidámság termet stb. Igen, ezek akik összefogva tudnak tenni mi

Most, annak d jük erőfeszítési dani — e sok után kis törés é

Előrelátható nyílik meg a egészített kör köteteknek sz olvasmányai

Minde

A fiatalok a várpalotai K előadást tartan szovjet film. I film. 25—28-ig

A Péti Kö ifjúságát nem tüntetés, hog csúztassák, i a VI. VIT-r De megmuta vesznék részt nak, és azon új ifjúsági virágosztassá k hozás. Ez k megnyitót üz július 27-é György kultú rendeztek. A nagy volt, a tűnő.

A Városi maguk között tag felvétele e államigazgatás melyre biztos

Rövidese bányász ifj szlovákiai készülés ig jésítésén, a a rendszere a sikert. M

(Folytatjuk)